

...О, Добруджански край... —
запъл 38 бивускъ на боенъ пътъ
къмъ северъ и югъ.

31. I. 1917 год.

СЕВЛЮЕВСКОТО ТЪРГОВЧЕ

еньтъ, който оставихме за любуване на нашата морска царица — Варна, ни се стори като мигъ. Изправени на бръга, дълги часове гледахме тъмната морска стихия, нейните пънливи вълни, които със тихъ шепотъ се гонеха, настигаха се и се сливаха във едно. Понякога наставаше минутно затишье и тогава морските хриле спираха да дишатъ — водите се отдръпваха, като оставяха следъ себе си хиляди черупчици отъ охлюви и миди.

Жадно и ненаситно къмъхме погледа си въ синевината на водния безкрай и упоително

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА - ГРДИНО